

10 e Kamer

2008/ST/09

Nr. 1083/05

VAN HET PARKET

Nr. C/1484/08

VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Na (tussen)arrest van 14/11/2008 met nr. C/1484/08

verstek

buiten zake

25 juni 2009

not. BG 66.97.5617/94 van het Openbaar Ministerie legen:

1. Nr. _____, geboren te _____, op _____ handelaar, voorheen wonende te _____ thans wonende te _____

beklaagde,

2. Nr. _____, met zetel voorheen te _____ thans zonder gekende maatschappelijke zetel,

gedaagde.

1.1. De beklagde werd gedagvaard wegens:

"te _____ :

Bij inbreuk op artikel 64 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan of hoe dan ook, de bepalingen van titel II van de wet overtreden te hebben, meer bepaald door:

A. Zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning afgebroken, herbouwd of verbouwd te hebben, in casu: in juni 1994, stallingen, bedrijfswoning en bedrijfsgebouw te hebben opgetrokken.

B. Door de sub A omschreven werken in stand gehouden te hebben in de periode van juni 1994 tot 1 september 1996".

De gedaagde werd gedagvaard "om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de kosten en de boeten ten laste van de eerste haar aangestelde die de inbreuk heeft gepleegd in de bediening waarmee verdachte gelast was".

1.2. De beklagde werd bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 8 september 2005 op tegenspraak schuldig bevonden aan en tot een straf veroordeeld wegens de te last gelegde misdrijven. De gedaagde werd burgerrechtelijk aansprakelijk gesteld voor de boete en de kosten waartoe de beklagde werd veroordeeld.

De beklagde werd op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur veroordeeld tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, met verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel tot beloop van maximum € 100 000.

De vordering van de burgerlijke partij werd niet gegrond verklaard.

1.3. Op 16 september 2005 tekende het openbaar ministerie beroep aan tegen beklagde en gedaagde. Op 19 september 2005 tekenden de beklagde en de gedaagde beroep aan op strafrechtelijk gebied.

1.4. Het hof verklaarde bij arrest van 14 november 2008 op tegenspraak gewezen ten aanzien van de beklagde en bij verstek gewezen ten aanzien van de gedaagde de hogere beroepen ontvankelijk.

Het vonnis van 8 september 2005 werd in de mate dat het werd bestreden te niet gedaan.

De strafvordering tegen de beklagde met betrekking tot de tlastleggingen A en B werd vervallen verklaard door verjaring.

De zaak werd voor behandeling van de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom uitgesteld op de terechtzitting van 28 mei 2009; de beslissing over de kosten werd aangehouden.

2. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 28 mei 2009 in het Nederlands het openbaar ministerie bij monde van substituut-procureur-generaal, die zijn vordering voor de gewijzigde samenstelling van de zetel heeft hernomen.

De beklagde is op deze terechtzitting niet verschenen, noch iemand voor hem in de persoon van een advocaat.

De gedaagde is op deze terechtzitting niet verschenen, noch iemand voor haar in de persoon van een advocaat.

3. Het hof dient nog uitspraak te doen over de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom en de gerechtskosten in beide aanleggen gemaakt.

4. De gemachtigde ambtenaar, thans de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, vordert in zijn brief van 10 januari 1995 met bijlage (zie stuk 62/1-2 van het strafdossier) bij toepassing van artikel 65 § 1-a van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke

ordening en de stedenbouw, thans artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, dit wil zeggen de afbraak van de wederrechtelijk opgerichte gebouwen en het verwijderen van de afbraakmaterialen.

Bij brief van 15 januari 1997 handhaaft de gemachtigde ambtenaar zijn herstellvordering en vordert hij aanvullend de niet nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom van 5.000 fr. (€ 123,95) per dag vertraging.

In een brief van 24 april 2007 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering, die aanvankelijk niet was gemotiveerd vanuit het oogpunt van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, gehandhaafd en gemotiveerd.

5.1. Op het tijdstip dat de eerste rechter van de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd gevat door de betekening van de oorspronkelijke dagvaarding op 24 oktober 1996, was de strafvordering nog niet vervallen door verjaring, zodat het hof over de herstellvordering en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom nog uitspraak dient te doen.

5.2. Hiertoe dient het hof vooreerst aan de te last gelegde feiten de juiste kwalificatie te geven.

Het aanvankelijk proces-verbaal geeft een uiterst summiere omschrijving van de onvergund uitgevoerde werken.

Uit het plan opgemaakt op 30 december 1996 door landmeter (stuk 41 van de bundel door de burgerlijke partij neergelegd voor de eerste rechter op 24 februari 2005) kan meer precies worden opgemaakt om welke werken het ging; wel blijkt uit de gegevens van het strafdossier niet dat de telastleggingen betrekking hebben op de op dit plan vermelde serres en de beperkte uitbreiding van een bestaande bergplaats van 8 m op 18,05 m.

De telastlegging A wordt verbeterd door:

vervanging van de vermelding *"in juni 1994, stallingen, bedrijfswoning en bedrijfsgebouw te hebben opgetrokken"* door:

"vanaf 1 juni 1994 tot en met 18 oktober 1994: (1) het bouwen van een houten landgebouw, (2) het bouwen van een berging van 3,20 m op 6,15 m en (3) het bouwen van een bedrijfswoning met incorporatie van een bestaand landgebouw".

In de telastlegging B dient de lijdsbepaling *"in de periode van juni 1994 tot 1 september 1996"* te worden vervangen door *"vanaf 19 oktober 1994 tot 1 september 1996"*.

Elke aldus verbeterde telastlegging heeft betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt.

De te last gelegde feiten maken thans inbreuken uit op art. 99 § 1.1 van het Stedenbouwdecreet 1999.

5.3. Verder dient het hof hiertoe te onderzoeken of de te last gelegde misdrijven bewezen zijn.

Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek op de terechtzitting van het hof is de telastlegging A, zoals nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding en hiervoor onder 5.2 verbeterd, bewezen lastens de beklaagde. Dit is ook zo voor de telastlegging B, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en hiervoor onder 5.2 verbeterd, voor zover zij de periode vóór 16 november 1995 betreft. Op 16 november 1995 werd
- tot 24 mei 1995 genaamd - failliet verklaard. De beklaagde had in de periode van 16 november 1995 tot 1 september 1996 geen zeggenschap meer over het goed, zodat wat hem betreft in deze laatste periode geen sprake was van strafbaar in stand houden.

5.4. Zowel het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging A, als het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging B, in de mate dat deze laatste bewezen wordt verklaard, vormen op zichzelf de toereikende grondslag voor de herstellvordering. Zij kan enkel worden uitgesproken tegen de dader, de beklaagde, en niet tegen de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, de gedaagde.

6. Het door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen: de plaats werd niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is geen regularisatie overeenkomstig een daartoe verleende stedenbouwkundige vergunning; het legt aan de beklaagde geen onverantwoord hoge lasten op.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het staat niet aan het hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

7. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het jarenlange falmen van de beklaagde om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagde reeds kon overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art 1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zelf kunnen verbeuren.

8. De gedaagde werd niet regelmatig voor het hof opgeroepen; de dagvaarding om voor het hof te verschijnen werd op 7 januari 2008 nog betekend aan mr. _____, destijds curator van het faillissement van _____ terwijl het faillissement reeds werd afgesloten bij vonnis van 7 januari 1999.

Het blijkt niet dat de beklagde, ten tijde van de bewezen verklaarde feiten zaakvoerder van _____ voorheen _____ een aangestelde in de zin van art. 1384 B.W. was van de rechtspersoon. Deze laatste dient buiten de zaak te worden gesteld zonder kosten.

OP DEZE GRONDEN,

Het hof, beslissend bij verstek ten aanzien van de beklagde en in afwezigheid van de gedaagde,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
162, 190, 194, 210 en 211 Wetboek van Strafvordering,
1385bis e.v. Gerechtelijk Wetboek,
24 van de wet van 15 juni 1935,

verder ten gronde beslissend over de bij arrest van 14 november 2008 onvankelijk verklaarde hogere beroepen en opnieuw recht doende over de herstellvordering, de dwangsomvordering en de kosten:

beveelt aan de beklagde _____ over te gaan tot het herstel van de plaats te _____ nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van twee jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden door de afbraak van het houten landgebouw, de berging van 3,20 m op 6,15 m, en de bedrijfswoning met het er in geïncorporeerde bestaande landgebouw en het legaal verwijderen van de afbraakmaterialen,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet aldus in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van _____ van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.153 Stedenbouwdecreet 1999,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 50 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van twee jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklagde tot de in beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten, met uitzondering van de kosten van de dagvaardingen betekend aan mr. _____ die ten laste van de Staat blijven; begroot de kosten waartoe de beklagde wordt veroordeeld op € 43,57 in eerste aanleg en op € 132,61 in hoger beroep en stelt vast dat zij ondeelbaar werden veroorzaakt door de in het kader van de herstellvordering bewezen misdrijven,

stelt de gedaagde
kosten.

buiten de ~~aan~~ zonder

Kosten:		
	Afschriften:	65,55
	Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
	Dagvaarding:	25,05
		<hr/>
		120,60
	+ 10 % :	12,01
		<hr/>
	Totaal :€	132,61

Dit arrest is **gewezen** te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en in **openbare terechtzitting van 25 juni 2009** uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier